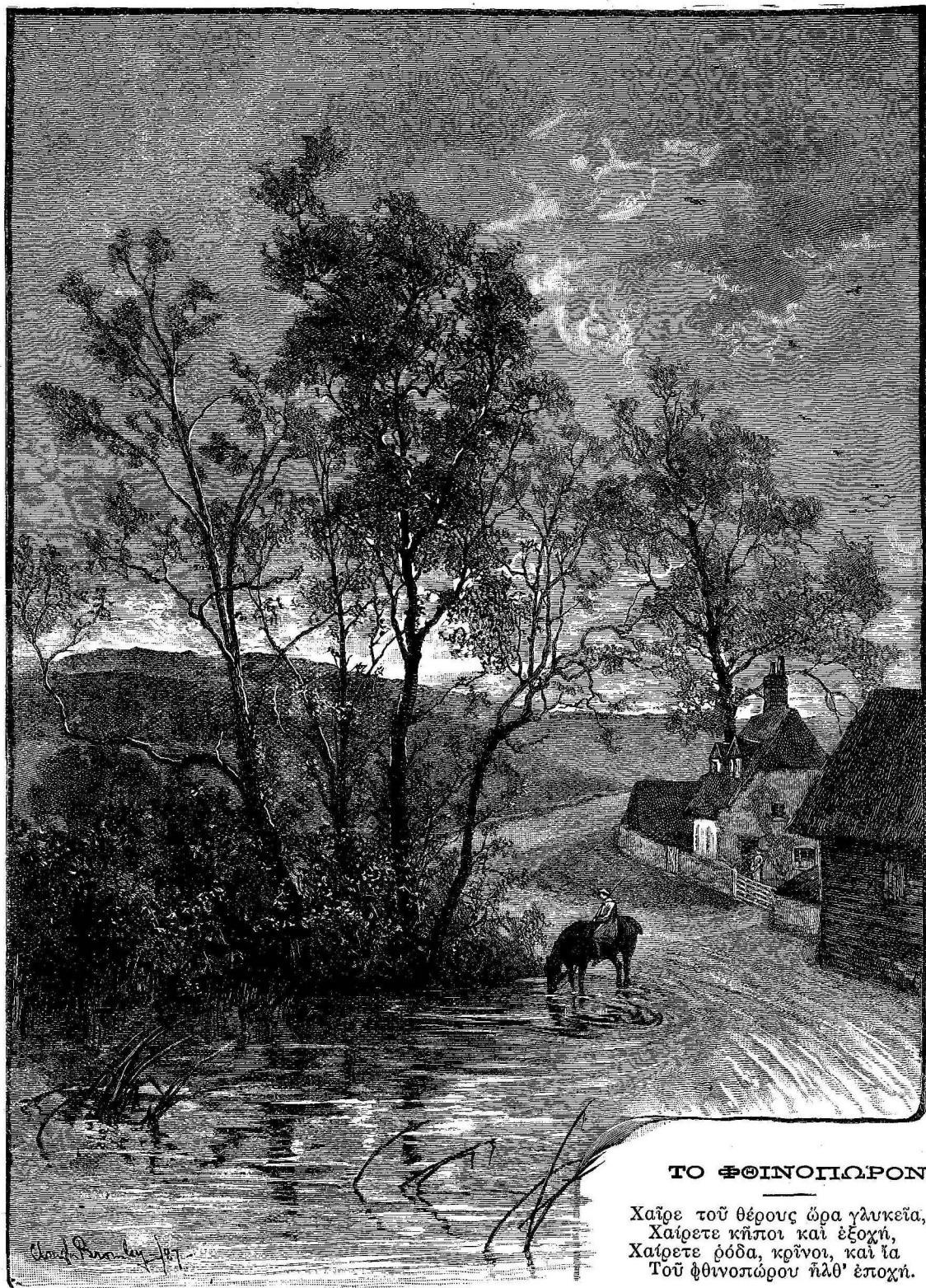

ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΝ.

Χαίρε τοῦ θέρους ὥρα γλυκεῖα,
Χαίρετε κῆποι καὶ ἐξοχή,
Χαίρετε ῥόδα, κρίνοι, καὶ ἱα
Τοῦ φθινοπώρου ἡλθ' ἐποχή.

Τὸ φθινόπωρον.

Φεύγουν ταχέϊαι αἱ χελιδόνες,
Δὲν κελαδοῦσι πλέον πτηνά,
Καὶ αἱ γλυκύφθογγοι ἀπδόνες
Παύουσι τ' ἄσματα τα τερπνὰ.

Πάχνη τοὺς θάμνους πυκνὴ καλύπτει
Ἡ χλόη ἥδη εἶνε ξηρὰ
Βλέμμα ὁ ἥλιος ψυχρὸν μᾶς ὀρπτει
Ἡ φύσις φαίνεται ὡς νεκρά.

Λοῦσθητε καὶ θέλεις κχθρυσθῇ.

Τὰ φύλλα πίπτουσι μαραμένα
Τὰ δένδρα κλίνουν τὴν κεφαλὴν
Τὰ πάντα εἶνε ἐνδεδυμένα
Φαῖαν ἐσθῆτα, πένθους στολὴν.

Ἄνεμος ἔξω ψυχρὸς συρίζει,
Βοᾷ τὸ κύμα τὸ γαλανόν,
Βαρὺς καὶ πάλιν χειμῶν ἐγγίζει,
Νέφιν σκεπάζουν τὸν οὐρανόν.

Ἄνευ ἡλίου, ἄνευ ἀνθέων,
Ἄνευ ἁσμάτων σιωπηλὴ
Ἡ γῆ δὲν ἔχει θέλγητρον πλέον
Πᾶσα καρδία μελαγχολεῖ.

Χαῖρε τοῦ θέρους ὥρα γλυκεῖα,
Χαίρετε κῆποι καὶ ἐξοχή,
Χαίρετε ῥόδα κρῖνοι καὶ ἴα
Τοῦ Φθινοπώρου ἡλθ' ἐποχή.

ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΑ ΧΡΥΣΟΒΕΡΓΗ.